

کمپین بین المللی علیه دادگاههای اسلامی در کانادا

شماره ۱
تیرماه ۱۳۸۳

ما کیستیم و چه اهدافی داریم.

کمپین بین المللی علیه دادگاههای اسلامی در کانادا فراخوانی است به همه انسانهای مترقی و آزادیخواه جهت عقب راند تعرضی دیگر به سکولاریسم و حقوق زنان توسط جنبش اسلامی. این کمپین در اساس از فعالین مدافع حقوق زنان و حقوق انسانها، چه در ظرفیت

مسئول کمپین :

هما ارجمند

homawpi@rogers.com
Tel: (416) 737-9500

به کوشش :

جلیل بهروزی

و

بابک یزدی

babakyazdi@yahoo.com

وب سایت

www.nosharia.com

E-mail

noshariacourt@nosharia.com

فردی و چه سازمانی در مقیاس بین المللی تشکیل شده است.

هدف این کمپین اساسا مبارزه علیه جریانهای اسلامی است که جهت شکل دادن دادگاههای اسلامی در کانادا میکوشند و متوقف کردن حرکتی است که میخواهد تحت عنوان رفع منازعات خانوادگی و کسبی، مذهب و احکام اسلامی را در امور زندگی مردم مداخله دهد.

این هدف از آنجایی برخاسته که دادگاههای اسلامی که برای جاری کردن احکام شریعه اند بنا به تعریف و بنا به تجربه شدیداً منافی با حقوق زنان است و بر علیه زنان مهاجر از کشورهای اسلام زده عمل خواهد کرد و یا ستم کشی آنان در خانواده های اسلامی را رسمیت خواهد بخشید.

یک رکن پایه ای تحقق این هدف اعمال فشار به دولت و سیستم قضایی کانادا جهت بوجود آوردن موانع قانونی و یا اصلاح لایحه ۱۹۹۱ حکمیت انتاریو علیه شکل گیری دادگاههای اسلامی است. دوماً از طریق آگاهگری مردم از خطرات ایجاد چنین دادگاههای و بالا بردن هوشیاری آنان، بخصوص زنانی که از کشورهای اسلام زده آمده اند، یک تعرض وسیع را علیه جریانهای اسلامی سازمان داده تا موجبات کوتاه کردن دست آنان از زندگی مردم گردد. ما معتقدیم که همه مردم ساکن کانادا جدا از مذهب، ملیت و جنسیت خود باید زیر پوشش یک سیستم قضایی واحد قرار گیرند و هیچ گروهی نسبت به دیگران ارجحیت ندارد. ما هیچ گونه تبعیضی را نمیپذیریم.

ما خواهان جدایی مذهب از دولت و سیستم قضایی هستیم. ما همچنین خواهان آنیم که تمام مرافعات خانوادگی به مراجع قانونی و قضایی سکولار ارجاع داده شود و دست داوران مذهبی (اربیتریتور) باید از زندگی مردم و بخصوص زنان کوتاه گردد.

هما ارجمند، مسئول کمپین بین المللی علیه دادگاههای اسلامی در کانادا

۷ ژوئن ۲۰۰۴

کمپین علیه دادگاههای اسلامی در کانادا، جبهه ای دیگر علیه اسلام سیاسی

آزادی زن: ممکن است از پیشرفت کار کمپین بین المللی علیه دادگاههای اسلامی خوانندگان ما را مطلع کنید؟

هما ارجمند: این کمپین تا آنجائیکه به افکار عمومی بر می گردد یک نوع هوشیاری بوجود آورده است. و یک سنگر علیه جریات اسلامی در حال شکل گیری است. تا حال سابقه نداشته است. ما از اواخر دسامبر ۲۰۰۳ شروع کردیم. امروز می توان به جرات گفت در مقیاس چندین میلیونی می دانند که جریانهای اسلامی در کانادا در حال کشیدن چه نقشه های شومی برای مردم به اصطلاح "مسلمان" هستند.

چه اهدافی دارند و بطور بلاواسطه چه بخشهایی را زیر ضرب گرفته اند. سران جنبش اسلامی حتی فکرش را نمی کردند که این چنین مورد تهاجم واقع شوند آنهم در کشوری که مولتی کالچرالیزم سپر حفاظتشان بوده و بقول خودشان جمعیت اعظمی را با ساختن گتوهای مذهبی زیر نفوذ دارند. تا همین جا کمپین ما ضربه گجج کننده ای به این جریان زده و باعث شده که سیر پیشرفتشان متوقف شود. اما پیشرفت کارمان. باید بگویم شاخص ها واقعی وجود دارد که از پیشرفت کارمان حکایت می کند. تا پیروزی این کمپین یعنی غیر قانونی شدن ایجاد دادگاههای اسلامی راه طولانی را در پیش داریم، این را می دانیم، اما پیشرفت کمپین را تا همین جا می توان ملاحظه کرد و از آن ابزار ساخت و استوارتر ادامه مبارزه داد. در اوایل کار مدیا سعی کرد ما را نادیده بگیرد. ما این موضوع را به مسئله عموم بدل کردیم، آنها با اکادمیستها مصاحبه گذاشتند. ما فریاد کشیدیم، پانل گذاشتیم و طومار تهیه کردیم. آنها با مسلمانهای که به این طرح نیمچه اعتراضی داشتند برنامه های تلویزیونی گذاشتند و برایشان میکروفون گرفتند. این مدت زیادی طول نکشید. الان قضیه کاملاً فرق کرده است. از آنجائیکه دیدند ما مسئله را به این راحتی زمین نمی گذاریم و دریافتند که خواست های رادیکال ما در جامعه هودار دارد. دیدند که سر وزیر وزرا را در اعتراض به ایجاد دادگاههای اسلامی خورده ایم. حال با کله به سراغ ما می آیند. این روزها من

باید انتخاب کنم که با کدام تلویزیون و یا با کدام روزنامه مصاحبه کنم مهم تر است. این البته یک شاخص است. اما یک شاخص مهم تر، واکنش مردم است. صدا ها تلفن، صداها ای میل حمایتی، امادگی ده ها نفر برای همکاری و بالا رفتن شمار طومار الترونیکی ما. بیش از ۳۰۰۰ نفر این طومار را امضا کرده اند. و این در حالی است که هنوز یک سایت با نام و نشان نداریم و مردم باید بروند و از طریق سایتهای دیگر سایت ما را پیدا کنند. باید بگویم که حتی گروههای اسلامی زنان مخالف این طرح امروز سراغ ما می آیند و می پرسند که گام بعدی چیست؟ حرکت ما چنان قدرتمند بود که جریانهای اسلامی را واداشته در مساجد علیه ما صحبت کنند و طومار جمع کنند. امروز موقعیت کمپین بین المللی علیه دادگاههای اسلامی در موقعیت است که می توانند از طریق قانونی نیز عمل کنند. چند وکیل برجسته حاضر شده اند با این کمپین همکاری کنند تا راه و چاره قانونی علیه ایجاد دادگاههای اسلامی را پیگیری کنند. چندین مرکز خدمات زنان به کمپین ما پیوسته اند و این ادامه دارد. آخرین خبر این که وزیر ایالت انتاریو از وزیر دادگستری و دادستان کل خواسته که یک باز بینی در طرح "لایحه حکمیت ۱۹۹۱" انتاریو" بخاطر دادگاههای اسلامی انجام دهند. و این موفقیت کمی نیست.

آزادی زن: چرا این کمپین فکوشش حقوق زنان است؟

هما ارجمند: در ارتباط با اینکه چرا فکوس این کمپین دفاع از حقوق زنان است باید بگویم به این دلیل ساده که تجربه نشان داده که چه در ایران و یا در سایر کشورهای که جریانهای اسلامی در قدرت و یا دست بالا را دارند، زنان تارگت بلاواسطه اینها برای گرفتن میدان و بدور کردن حریف و یا نیروهای مترقی جامعه است. هدف جریانات واپسگرا است. در این مورد معین یعنی زدن دادگاههای اسلامی هم دقیقاً همین ظرفیت، خود را نشان می دهد. حتماً می دانید که این دادگاهها اساساً قرار است به منازعات خانوادگی و کسبی رسیدگی کند. (اینها البته جرات آنرا ندارند که خواهان اجرای قوانین مربوط به جنه و جنائی باشند) این یعنی چه؟ طرفین منازعات خانوادگی اساساً چه کسانی هستند؟ همه میدانند منظور

زنده باد سکولاریسم

نظرشان دعوا و اختلافات زن و شوهر و کلیه مسایل مربوط به این رابطه را مد نظر دارند. (کلیه مسائل خانواده یک پایش زن است) مسئله حق طلاق، هزانت فرزندان، حق ارث، چند همسری، حق سفر و کار... را اینها میخواند در دادگاههای که مبتنی بر احکام اسلامی است. واضح است این یعنی زدن حقوق زنان و رسمیت دادن به ظلم و ستمی است که به آنان در خانواده های "مسلمان" تحمیل میکنند. همین امر باعث شده که ما تمرکز مان را روی مسئله زنان قرار دهیم و همین امر هم باعث قدرتمند شدن کمیپن ما گشته است. چه طیفی از این کمیپن پشتیبانی می کند و چرا آنرا بین المللی فرا خوانده اید؟ در حالیکه طرح دادگاههای اسلامی اساسا متعلق به ایالت انتاریو است نه حتی کل کانادا!

اینکه چه طیفی از ما پشتیبانی کرده اند، باید بگویم همانطور که انتظار می رفت عمدتاً زنان و کسانی که خود مورد ظلم و ستم واقع شده اند. سازمانهای زنان در یک مقیاس وسیع، فعالین اتحادیه و ده ها نویسنده، وکیل و پرستار و مددکار اجتماعی و دکتر به این کمیپن پیوسته اند. کمیپن بین المللی است به این دلیل که می خواهد حمایت بین المللی بگیرد. می خواهد یک جبهه بین المللی علیه جریانهای اسلامی بسپنج کند. بین المللی است به این خاطر که تحرکات اسلام سیاسی را بین المللی می دانیم. پشت همه اینها اسلام سیاسی پنهان است که خود را ظاهراً زیر خواسته های فرهنگی و مدنی قایم کرده است. خلیفه از آمریکا، پاکستان، هند، بنگلادش، ایران، فرانسه و آلمان طومار ما را امضا کرده اند و چند گروهی نیز از خارج کانادا به ما پیوسته اند. بدین وسیله فشار بیشتری را به دولت و سیستم قضائی کانادا و جریانهای اسلامی داریم وارد می کنیم. بهمین دلیل است که وزیر انتاریو وزرای خدمات اجتماعی و قضایی را همراه با ما فرا خوانده است و اعلام کرده که خواهان باز بینی مجدد آن است. همین جا باید تاکید کنم که سازمان آزادی زن و کمیپن بین المللی دفاع از حقوق زنان در ایران بطور همه جانبه پشت ما و حامی ما بوده اند. این دو صدای ما را در مقیاس بین المللی برده اند. در پایان از همه خوانندگان عزیز می خواهم که به این کمیپن بپیوندند.

برای امضای طومار الکترونیکی به سایت www.nosharia.com مراجعه کنید.

تاسیس دادگاههای اسلامی انتاریو مورد حمله واقع شد

ترجمه بخشی از مطلبی درباره ایجاد دادگاههای اسلامی در کانادا و کمیپن علیه این دادگاهها در تورنتو استار، شنبه ۲۲ مه.

در ادامه فعالیتهای کمیپن بین المللی علیه دادگاههای اسلامی در کانادا و بطور مشخص کوششهای خستگی ناپذیر هما ارجمند مسئول این کمیپن علیه جریانهای اسلامی که جهت ایجاد این دادگاهها فعالیت میکنند اخیراً موجی از توجه افکار عمومی و مدیای کانادایی به این موضوع جلب شد. بنحوی که نه تنها طومار علیه ایجاد این دادگاهها در مدت چند روز به امضای بیش از سی صد نفر افراد جدید رسید بلکه دهها نفر چه با تماس تلفنی و یا ای میلی در حمایت از این کمیپن برآمده و خواهان همکاری فعال شدند. به یک معنی اقدامات گسترده این کمیپن جهت افشای جریانهای اسلامی و آگاهی مردم آنچنان موثر بود که مدیای کانادایی را به عکس العمل آشکار کشانید و سیاست مبتنی بر نادیده گرفتن این کمیپن خنثی شد. تا حدی که در چند هفته گذشته چندین مطلب در روزنامه های مهم کشور به این موضوع اختصاص داده شد. و کماکان این قضیه ادامه دارد. در این میان چندین مصاحبه با هما ارجمند توسط روزنامه ها، رادیو و تلویزیون محلی و سراسری صورت گرفت که از این میان میتوان روزنامه پرتیراژ تورنتو استار، هملتون اسپکتیتور، رادیو سی. کی. ان. دابلوی (رادیوی پرشنونده ای که تمام غرب و پئری-البرتیا، ساسکاچوان و مانانتویا- را دربر میگیرد) رادیو سی بی سی (رادیو سراسری و دولتی کانادا) تلویزیون تی وی او (تلویزیون انتاریو)، چت لاین (مجله پرتیراژ زنان)، گلوبل میل (روزنامه سراسری کانادا) و تایمز کانادا را نام برد. در این جا ترجمه بخشهایی از مقاله لیندا هرست که در صفحه اول روزنامه تورنتو استار روز شنبه ۲۲ مه چاپ شده را میاوریم.

کمیپن بین المللی علیه دادگاههای اسلامی در کانادا ۳۰ مه ۲۰۰۴

تاسیس دادگاههای اسلامی در انتاریو مورد حمله واقع شد
زنان بر علیه قوانین اسلامی مبارزه می کنند.

اما مدافعین می گویند که حقوق آنان رعایت شده است.

نویسنده: لیندا هرست

اگر هما ارجمند در ایران می ماند، امروز مرده بود. تمام همزمان هما در تهران که از فعالین و مدافعین حقوق زنان بودند را اعدام کرده اند. آنان قربانیان رژیم ارتجاعی ای بودند که متکی به قوانین اسلامی بوده و هنوز هم هستند.

هما ارجمند در سال ۱۹۸۹ با پرداختن ۱۵ هزار دلار به قاچاقچی همراه با همسر و دو فرزندش موفق به فرار می شوند. مسافرت آنان با اسب سه شبانه روز بطول می کشد که روزها را در طیله بسر می بردند تا اینکه بالاخره به ترکیه می رسند. دو سال بعد این معلمی که فیزیک پزشکی خوانده بعنوان پناهنده وارد کانادا می شود. او خرسند بود که وارد کشور سکولاری شده است. جایی که برابری حقوق زنان در قانون به رسمیت شناخته شده است.

اما این خرسندی دیری نپایید، تا اینکه در پاییز گذشته هما ارجمند که امروز مددکار اجتماعی زنان مهاجر تحت خشونت واقع شده در تورنتو است، مطلع می شود که دولت انتاریو بی سر و صدا استفاده از قوانین اسلامی در جامعه اسلامی (کمیپن اسلامی) را تایید کرده است.

گروهی که قبلاً اسمشان را هم هرگز نشنیده بود، در حال ایجاد موسسه ای هستند بنام "موسسه عدالت اسلامی" که حق پیاده کردن قوانین اسلامی برای رفع منازعات خانوادگی و کسبی را یافته اند. قوانین و فرامین ۱۳۰۰ ساله ای که از قران برای نشان دادن راه زندگی اقتباس شده است.

هما ارجمند از این مسئله متحیر شده بود. او تاکید میکند، "آخرین چیزی که انتظار میرفت این بود. برابری زنان تحت این قوانین زیر پا گذاشته میشود. این کاملاً مخالف قوانین و ارزشهایی است که در کانادا به رسمیت شناخته شده است. دولت نباید اجازه دهد چنین چیزی به اجر درآید."

سخنگوی دادستانی کل انتاریو می گوید مسلمانان را نمی توان از لایحه "حکمیت انتاریو" سال ۱۹۹۱ حذف کرد، زیرا که بر اساس این قانون تمام گروههای مذهبی می توانند مشکلات خانوادگی و کسب و کار خود را در موسساتی که خود ایجاد

میکنند، حل کنند. یهودیان سالهاست که طبق این قانون عمل می کنند. کاتولیکها نیز بهمچنین، حتی مسلمانان اسماعیلی نیز چنین می کنند. حکم صادره در این دادگاهها قابل اجرا است هرچند که باید در راستای قوانین کانادا و بیانیه حقوق بشر عمل کنند.

براندن کرولی سخنگوی دادستانی کل که پاسخگوی تمام تماسها از طرف رسانه های جهانی در رابطه با این قانون است، می گوید "قانون راه خطا را مسدود کرده است. شرکت افراد به این دادگاهها اختیاری است و اگر تصمیمی ناقص قوانین کانادا باشد می توان علیه آن به دادگاههای عادی اعتراض کرد". هما ارجمند تمام این جوابها را شنیده است ولی اینها را توجیحات بی ارزشی میدانند. او بعنوان مسئول کمیپن علیه دادگاههای اسلامی همراه با چندین تن از نمایندگان سازمانهای مختلف ماه گذشته ملاقاتی با مقامات بلند پایه دادستانی انتاریو و خانم ساندر پاتلو وزیر امور اجتماعی و مسئول مسائل زنان داشتند. در این ملاقات ارجمند به صراحت گفت که زیر پوشش حمایت از مذهب، تحت عنوان مولتی کالچرالیسم و ترس از اینکه مبادا به اسلام توهینی شده باشد حقوق زنانی که از کشورهای اسلام زده آمده اند را زیر پا می گذارید. ارجمند متذکر شد که جان اکثر زنان مهاجر جوانی که از خاورمیانه، شرق یا شمال افریقا و کشورهای آنجا قوانین اسلامی اعمال میشود آمده اند، در معرض خطر است. او یاد آوری می کند که زنان تحت فشار روانی و اجتماعی مجبور به مراجعه به این دادگاهها خواهند شد. در صورت مخالفت توسط خانواده و اعضای کمیپنیتی طرد می شوند و یا بدتر. او می گوید "در صورت یک اختلاف آشکار بین زن و مرد، طبق اسلام شهادت شوهر مورد تأیید خواهد بود. حتی زنانی که می دانند می توانند رای دادگاه را چلنج کنند بعلت ترس از عواقب بیشتر پیگیر آن نخواهند شد". هما ارجمند میگوید "مهم نیست که سخنگوی دادستانی چه می گوید بطور حتم هیچکدام از احکام دادگاههای اسلامی که یقیناً در راستای قوانین کانادا هم نیستند برای بررسی مجدد به دادگاههای سکولار فرستاده نخواهد شد. در حال حاضر فعالیتهای غیر قانونی بسیاری که مورد تأیید قوانین شرعی هستند در توتنو صورت می گیرد (ازدواجهای چند همسره، ازدواجهای جوانان زیر ۱۶ ساله و کتک زدن زنان غیره) او از این وحشت دارد که لایحه حکمیت انتاریو و برسمیت شناسی دادگاههای اسلامی به همه این فعالیتهای و اعمال، چهره قانونی داده و به گسترش آن کمک کند". او می گوید "زنان

دارالقضای اسلامی در کانادا!

این بخشی از یک
جدال جهانی است
(امحسن ابراهیمی)

ebrahimi1@yahoo.com

این آمار یک دستکاری سیاسی برای اهداف سیاسی است. بخش زیادی از این تعداد به خاطر مبارزه با حکومت‌های اسلامی و قوانین شریعتش به کانادا پناهنده شده اند و بخش مهمی هم از شهروین قوانین شریعت کشور خود را ترک کرده اند.

اگر یک میلیون مسلمان، یک دست ساخته آماری بی پایه است، موضوع کار دارالقضای اسلامی چه کسانی خواهند بود؟ چرا جریان‌های اسلامی برای راه انداختن اینچنین تقلا میکنند و چرا با این وجود مقابله با این پدیده اهمیت دارد؟

اولاً، هنوز زنان و دختران جوان متعلق به خانواده ها و محیط‌های عقب مانده اسلامی، زیر تهدید و فشار روسا و ریش سفیدان همان محیطها میتوانند به قربانیان این نهادهای شرعی تبدیل شوند و همین به تنهایی دلیل کافی برای مقابله با این ابتکار ارتجاعی است. ثانیاً، حتی اگر حوزه دست درازی این نهادها به حقوق مدنی افراد محدود هم باشد، باید در مقابل نفس اعلام موجودیت دادگاه شریعت در قلب یک جامعه سکولار ایستاد. هم به این خاطر که تهدیدی به یک دستاورد مهم بشریت یعنی قوانین سکولار است. هم به این دلیل که هم تلاش جریان‌های اسلامی در کشورهای غربی و هم مبارزه با این تلاشها بخشی از یک جدال جهانی میان ارتجاع اسلامی و نیروهای پیشرو است.

این بخشی از یک جدال جهانی است! تلاش برای راه انداختن دارالقضای اسلامی در کانادا، همچون تلاشهای مشابه در فرانسه برای تحمیل حجاب بر محیط‌های آموزشی و اداری، بخشی از یک جدال جهانی است که جریان‌های اسلامی برای ادامه حیاتشان براه انداخته اند. این دامنه آن جنبش اسلامی است که در مرکز قدرتش در ایران در مقابل غول عظیم جنبش سرنگونی طلب به نفس نفس افتاده است. از سپتامبر به این طرف، وقتی دو

قطب ارتجاع جهانی، تروریسم اسلامی و تروریسم دولتی آمریکا، همان همسنگران دیروز در مقابل هم سنگر گرفتند، دو اتفاق به موازات هم رخ داد که به عنوان زمینه‌هایی برای تجدید قوا از طرف جریان‌های اسلامی مورد استفاده قرار میگیرند: "دول غرب، برای حفظ بخشی از جنبش اسلامی، قطعاً به عنوان نیرویی در مقابل نیروهای چپ، به عنوان مدافعین اسلام میانه رو مشخصاً در ایران و عراق ظاهر شدند و در داخل خود جوامع غرب هم زیر نام نسبیت فرهنگی دست اسلامپویان را برای فعالیت باز گذاشتند." مردم جوامع غرب، علی‌رغم فعال شدن جریان‌های راسیستی در مقابل مردم متعلق به خاورمیانه و منتسب به اسلام، به عنوان مدافعین حقوق همین شهروندان ظاهر شدند. این ناشی از عدالت طلبی این مردم بود.

جریان‌های اسلامی در اروپا و آمریکا تلاش میکنند این دو فاکتور را مورد استفاده سیاسی قرار دهند. از یکطرف در فضای معاملات سیاسی سران دول غرب با بخشی از اسلام سیاسی خواسته‌های ارتجاعی مثل آزادی حجاب در فرانسه و قانون شریعت در کانادا را به میان میکشند. و از طرف دیگر، تلاش میکنند در زمینه عدالت طلبی مردم این جوامع، امکانی برای ظاهر شدن به عنوان "مظلومینی" که گویا یک اقلیت مظلوم را نمایندگی میکنند پیدا کنند. مخالفت قدرتمند مردم فرانسه با دست درازی جریان‌های اسلامی به ارزشهای سکولار نشان داد این تلاششان مذبحخانه است. تقلاهای جریان‌های اسلامی در کشورهای غرب تهدیدی علیه دستاوردهای سکولار این جوامع است. باید با اتکا به عدالت طلبی مردم جوامع غرب در مقابل این جریان‌های ایستاد و شکستشان داد.

چاپ شده در انترناسیونال شماره (دوره دوم)

جمعه فوریه ۴، اسفند

مسلمانی که تحت خشونت قرار گرفته اند جرئت گزارش به مراجع قانونی ندارند و یا اصلاً حق خود نمیدانند. در میان زنان مراجعه کننده به او دو نفر دختر بچه ۱۴ ساله هستند که با مردان سالمند ازدواج کرده اند. یاد آورد شویم که قانون انتاریو ازدواج قبل از ۱۶ سال را ممنوع کرده است. هما ارجمند می گوید "این کودک آزاری و آزار جنسی است." او می افزاید که "این کودکان متولد کانادا هستند. می خواهم که به آنها بگویم که از آن شرایط خلاص شوند و کمکشان کنم که به خانه های امن یا شلتر بروند ولی اگر موافقت کنند، طرد و منزوی خواهند شد."

در پاسخ به نامه هما ارجمند جان گریگوری نماینده دادستانی کل طی نامه ای در تاریخ ۷ ماه مه "ستم به بعضی از زنان مسلمان در کانادا را" تأیید می کند. اما آن را دلیل کافی برای غیر قانونی کردن دادگاههای اسلامی نمیداند. او می گوید: "فشار خانواده و محیط بر زنان برای حل و فصل مشکلات خانوادگی بدون تصویب "لایحه حکمیت انتاریو" هم زن را از مراجعه به دادگاههای سکولار در کانادا محروم میکند." او همچنین می افزاید "شاید شما از ما بخواهید که راه قانونی برای جلوگیری از رفع مشکلات مذهبی و فرهنگی بیابیم. باید بگویم که تا کنون چنین راه حل قانونی نیافته ایم."

هما ارجمند هم اکنون ملاقاتی با وکلا دارد تا شاید یک راه حل قانونی در یابد. طومار الکترونیکی کمپین بین المللی علیه دادگاههای اسلامی تا کنون توسط ۲۰۵۶ نفر امضا شده است. یک زن مسلمان در طی تماس با الیا حق بین، رئیس شورای زنان مسلمان کانادا که خود عضو این کمپین هم است، تأکید کرد که اگر دادگاههای اسلامی در کانادا راه بیافتد او دیگر خود را مسلمان نمیداند. چیزی که هما ارجمند سالهاست خود را به آن نام نمیخواند، یعنی مسلمان. بخصوص زمانی که شاهد آن بود که چه بر سر زنان تحت حکومت خشن آمده است. هما عمیقاً معتقد است که مذهب باید از دولت جدا باشد هر چند که کانادا خود را مولتی کالچرالیسم میداند. او میگوید "مذهب ات باید در خانه، کلیسا و مسجد باقی بماند. ما باید کشور سکولار باقی بمانیم بدون اینکه قوانین مختلف برای گروههای مختلف داشته باشیم. بخصوص زمانی که به مسئله زنان برمیگردیم."

توضیح: بخشهای دیگر این مطلب به نظرات الهیه حق بین و ممتاز علی طراح دادگاههای اسلامی اختصاص دارد که در این جا نیامده است.

تلطیف اسلام با اتکا به دروغ و جعل

دفاع از ایجاد دادگاههای اسلامی در کانادا

جلیل بهروزی

۲۲ ژوئن ۲۰۰۴

ایجاد دادگاههای مدنی اسلامی در کانادا تا همین جا به واسطه فعالیت‌های پیگیر و گسترده "کمپین بین المللی علیه دادگاههای اسلامی در کانادا" به یکی از موضوعات مهم و بحث برانگیز در سطح جامعه و شکل گیری قطب بندیهای آشکاری شده است. از یک طرف طیف وسیعی از نیروهای سکولار با پیوستن و یا حمایت از این کمپین، صف ترقی خواهی و آزادی خواهی را نمایندگی کرده و از طرف دیگر جریان‌های اسلامی و در راس آن کنگره مسلمانان کانادا که جهت برپایی این دادگاههای تلاش میکنند، صف ارتجاع اسلامی و ادامه تحرکات اسلام سیاسی در منطقه و جهان را نمایندگی می کنند. این دو قطب اصلی جدال بر سر مسئله ایجاد دادگاههای اسلامی در کانادا را شکل میدهند. اما طیف دیگری در حال شکل گیری است که ظاهراً خود را سکولار و مخالف اسلام سیاسی از نوعی که در ایران، افغانستان و... عمل میکنند، میدانند ولی در عمل بنا بر مواضعی که اتخاذ کرده عملاً نقش سپر "مسلمین" و در اصل حامی این جریان‌ها را بازی می کند. هر چند که این طیف هنوز سخنگویان رسمی و احزاب جدی را نیافته است ولی تا همین جا اشخاصی چون هارون صدیقی - سر

دبیر روزنامه پرتیراژ تورنتو استار- در صدد ایفای این نقش هست. او پس از موجی از تهاجم "کمپین" علیه دادگاههای اسلامی که در مدیای اصلی و سراسری کانادا (حتی بین المللی) انعکاس یافته، در چند هفته گذشته چندین مطلب در صفحات مهم این روزنامه به این موضوع اختصاص داده تا شاید که بتواند این موج را خنثی کرده باشد. (بقول خودش ضد حمله ای کرده باشد) از آنجایی که این نوشته ها کنه موضع گیریهای این طیف و خصلت نمای جهت گیریهای آن در قبال اسلام، جنبش های اسلامی و مسئله دادگاههای مبتنی بر احکام اسلامی را نشان میدهد، جهت تقویت کمپین علیه دادگاههای اسلامی و زدودن هر نوع توهم پراکنی در جامعه، لازم است از نزدیک بدانها پرداخت و نشان داد که با کوهی از دروغ و جعل جهت تلطیف اسلام نمیتوان کالای چنین گندیده، یعنی دادگاههای اسلامی، را به خورد جامعه داد. هارون صدیقی مدعی است "که تفسیر قران مبیاهستی و میتوانست بر مبنای شرایط روز صورت گیرد ولی به خاطر استعمار و بی تحرکی روشنگری این عمل صورت نگرفت." این یعنی اینکه اسلام قابلیت مدرن شدن را داشته ولی عواملی چون استعمار مانع آن شدند. او نه تنها خصلت درخورد ارتجاعی احکام آمده در قران را بدین وسیله کتمان میکند بلکه عدم انطباق آن با شرایط روز را به گردن دیگران میاندازد. در دنیای واقع هیچ مذهبی بخاطر نیت علیه خود صاحبان صنعت مذهب و یا قابلیت درخورد آن به شرایط روز (!!) وقف داده نشده است. اگر انقلابیونی گردن حامیان ارتجاع مذهبی را زده بودند و با وضع قانون مانع دخالت آنها در امور زندگی مردم نمیشدند (در مورد کلیسا بطور نمونه)، چه بسا هنوز شاهد انگیزاسیون، آدم سوزی و قدر قدرتی مذهب در بخش اعظم دنیا بودیم. به عقب راندن مذهب، یعنی کوتاه کردن دست آن از دولت، سیستم آموزشی و قضایی جامعه تنها از پس جنبشهای رادیکال مترقی بر می آید. اینکه جنبه های آشکارا ضد انسانی مذهب توسط خود سران مذهب درز گرفته شود و تفاسیر مدرن تری را بخود بگیرد تنها حاصل تعرض قدرتمند این جنبشها است. صدیقی نمیتواند انکار کند که اسلام ضد حقوق زنان

است. از این رو به جعل مضحکی دست میزنند و آن را ناشی از "تفاسیر مردانه از قران میدانند." این چهره آرایبی اسلام تا آنجا پیش میرود که فتوای سنگسار زنان بخاطر روابط جنسی خارج از ازدواج را مربوط به کشورهای میبندد که قانون ندارد و ملاحای بدآموزش دیده ill educated امکان میبندد که چنین فتوایی دهند. و یا در مورد حق ارث در اسلام معتقد است "حداقل در این مذهب دختران از نصف ارث به نسبت پسران برخوردارند، چرا که در بعضی کشورها، چون کانادا، دست ارث دهنده باز است که حتی به دختران هیچ ارثی وانگذارند." و یا در مورد اینکه در اسلام شهادت دو زن هم ارزش شهادت یک مرد است، اظهار لحنیه میفرماید "در عوض زنان در خانواده های مسلمان، شهادتشان مهم تر از مردان است." چنین شناعتی در آراستن چهره کریه اسلام را تنها ما در سران جنایتکار جمهوری اسلامی، در محمدی گیلانیها و جنتیها سراغ داریم و بس. این تازه همه هنر صدیقی نیست. آراستن اسلام برای او خوراک تبلیغی است که از یک طرف معترضین به اسلام سیاسی و تحرک ارتجاعی جنبشهای اسلامی را با چماق "ضد مسلمان" بکوبد و بقول خویش به عقب راند. و از طرف دیگر "مسلمانان" را قوت قلب داده که با داشتن چنین مذهب بی نقصی نباید اینقدر "شرمسار و معذرت خواه" باشند. (بخصوص پس از ۱۱ سپتامبر). اما اوج جعلیات و زینت آریبی او زمانی است که حرکت اخیر جریان‌های اسلامی برای ایجاد دادگاههای اسلامی در کانادا را میخواند توضیح دهد. او با یک پیچ اش قلم جای حکمیت و داوری arbitration با میانجگری mediation عوض کرده و میگوید اینها- یعنی جریان‌های اسلامی- نمیتوانند احکام اسلامی را در کانادا پیاده کنند، تنها چیزی که اینها پیشنهاد کرده اند طرح میانجی گری است، که بر مبنای آن مسلمانان آزادند که به یک میانجی مسلمان مراجعه کرده تا مشکلاتشان را حل کنند." به همین سادگی!! اما واقعیت خلاف این ادعا است. چرا که این کاری است که شاید از مدتها قبل این جماعت در حال انجامش هستند و لازم نبود لایحه ۱۹۹۱ حکمیت انتاریو را سپر کنند و موسسه رسمی بزنند و ... جدا از این که خود کنگره

به کمپین کمک کنید

account holder

"No Sharia Court In Canada"

Royal bank,

transit and account
number

8112 1007491

www.nosharia.com